

• Иносон тақдири

Хәйдат шундай кишилар учрайдик, улар билан сұхбатлашсанг, хузур киласан.

Собиржон ака ана шундай дилкаш, ширинсүхан, фикр доираси кенг пахтакорлардан эди. У билан бир марта мулокотда бўлсангиз бас, яна учрашиб, сұхбатни олиши дилингизга тушиб кўярдингиз.

У қайси мавзуда бўлса ҳам очилиб гаплаша оладиган, ҳофизаси ўтиқр киши эди. Айниқса, табаруқ заминимиз ҳакида галиргандай яйраб кетарди.

Сўнгига учрашибимиз ўшанда ким билдиб дейсиз? пахта йигим-термим зўёзлини кўрлаётган дамларга тўғри келганди.

— Биласизми,— деган эди ўшанда Собиржон ака,— дамлар йилда бир курорт борибди, савдатга чиқибни дам олади. Соҳи ишонинг, ҳам ишонман, меннинг яхши дам оладиган вақтим бу — қайнон йигим-терм мавзуми. Кунинг 5 фоза атрофида пахта топшриг турсак будди — бутун чароғим, чиқади-кетади. Узинни кечидиган енгиз хис қиласан, хуморим ёзилади.

...Хонанин ҳавоси дим. Директор юзбўйини рўмочсан билан арди.

— Дала одамимиз-да, ука, идорага кирсан ҳамо өтишадиган бўлувадари. Зарурат бўлмас-ку мириаман... У бирда ҳужжатта тез-тез имзо чекиди, менга ёзланди.

— Ана, бу иш ҳам битди. Юринг, энди дала айланамиз. Пахтазорларни шу кунларни файзи-таровати ўзгана. Уланк дошкоғона ўшҳайди, унда ҳосил пишиб этиялди.

Ташқарига чиқдик. Кўёш олов пуркайди. Кунт этган шабада ўйк, ўзоқларда сароб жи-милради.

Собиржон ака машинага чиқар экан, боғли гапни тараккорлардек манимн ҳолда деди:

— Дехдои меҳрию, қўёш ҳарорат билан пахтами пишиб этиялди. Саноқли кунлар қоди, терими тушнишига.

— Демак ўхумордан чинадиган кунлар якин колибди-дат! — Ҳалиги гапларини эслатдиган унга.

— Жуда яқин. Ҳозир арафа.

Унинг бўлудардан корайян юзида ичини бир коникин хисса бўлаки тарзи.

Машина шо тўшапган йўлдан гизматлаб борақ экан, директор тўнгриган жойдан хиёл энгашди-да, йўлнинг чап томонига синчилаб назар ташланди. Бирор юргач, машинани сенди тўхтади.

— Мана шо пайкари билан кўрлайди!

Машинадан тушуб, пахтазор, ораладик. Ҳосил бўлип. Кўяскаларнинг бир кисми очилган. Кўплари чатниб турниди.

Шарбат сувининг фойдасини гаплаша оладиган, ҳофизаси ўтиқр киши эди. Айниқса, табаруқ заминимиз ҳакида галиргандай яйраб кетарди.

Сўнгига учрашибимиз (бўлак учрашибимизни ўшанда ким билдиб дейсиз?) пахта йигим-термим зўёзлини кўрлаётган дамларга тўғри келганди.

— Биласизми,— деган эди ўшанда Собиржон ака,— дамлар йилда бир курорт борибди, савдатга чиқибни дам олади. Соҳи ишонинг, ҳам ишонман, меннинг яхши дам оладиган вақтим бу — қайнон йигим-терм мавзуми. Кунинг 5 фоза атрофида пахта топшриг турсак будди — бутун чароғим, чиқади-кетади. Узинни кечидиган енгиз хис қиласан, хуморим ёзилади.

...Хонанин ҳавоси дим. Директор юзбўйини рўмочсан билан арди.

— Дала одамимиз-да, ука, идорага кирсан ҳамо өтишадиган бўлувадари. Зарурат бўлмас-ку мириаман... У бирда ҳужжатта тез-тез имзо чекиди, менга ёзланди.

— Ана, бу иш ҳам битди. Юринг, энди дала айланамиз. Пахтазорларни шу кунларни файзи-таровати ўзгана. Уланк дошкоғона ўшҳайди, унда ҳосил пишиб этиялди.

Ташқарига чиқдик. Кўёш олов пуркайди. Кунт этган шабада ўйк, ўзоқларда сароб жи-милради.

Собиржон ака машинага чиқар экан, боғли гапни тараккорлардек манимн ҳолда деди:

— Дехдои меҳрию, қўёш ҳарорат билан пахтами пишиб этиялди. Саноқли кунлар қоди, терими тушнишига.

— Демак ўхумордан чинадиган кунлар якин колибди-дат! — Ҳалиги гапларини эслатдиган унга.

— Жуда яқин. Ҳозир арафа.

Унинг бўлудардан корайян юзида ичини бир коникин хисса бўлаки тарзи.

Машина шо тўшапган йўлдан гизматлаб борақ экан, директор тўнгриган жойдан хиёл энгашди-да, йўлнинг чап томонига синчилаб назар ташланди. Бирор юргач, машинани сенди тўхтади.

— Мана шо пайкари билан кўрлайди!

Машинадан тушуб, пахтазор, ораладик. Ҳосил бўлип. Кўяскаларнинг бир кисми очилган. Кўплари чатниб турниди.

— Чўлкувялар ишга астойдий кирниш

пахтада энглиб ҳидлади.

— Биласизми, эди очилган пахтада қандайдир ёкими ҳид бўлади. Ёшлигимдан хуш кўраман шо ҳидни.

— Марра қанча! — деб сўрадик Азабекдан.

— Кирк! центнердан! — жавоб берди бўлип бўшларни.

— Чўла дастлаб иш бошлаганимда, мана шуарнинг ўшида эдим, деб директор, Азабекча ишора кирилди. — Қаранг, ҳаш-паш дегунча орадан йигирма беш йил ўтиб кетиди-да.

Собиржон ака бирор ҳаёлга беринди. Этимол шу дақиқаларда навқирон интигити ғарбийларни, Азандикондан ҷойга отланган дамларни эслаганди.

...Ўзбекистон колхозида агроном бўлип ишларди. Кузимагандаги область партия комитетига чакрирб қолишин. Тажкиф килингандар этипи киши экан.

— Мирзачўйни бутун мамлакат ўзлаштирилти. Сизлар айнанчиликлар вакили сифатда бориб, у ерин бугу-бустонга айлантиришади ҳарри ишга хисса кўшасизлар. Ишончимиз комил, юзинимиз ерга қарашмайзилар — дейинши обикодаги.

Эртасига ётти азамат — ётти ёш мутахассис чўлга отланди. Собиржон ўша пайтада эндиғина ташкил топган «Пахтакор» соҳиҳидаги бўлимни билан юшлаганди. Ҳожалик ривож топди. Бир сўз бўлангандан ўтиб киши эканни ўтиб килингандар этипи киши экан.

— Чўлкувялар ишга астойдий кирниш

пахтада энглиб ҳидлади.

— Биласизми, эди очилган пахтада қандайдир ёкими ҳид бўлади. Ёшлигимдан хуш кўраман шо ҳидни.

— Марра қанча! — деб сўрадик Азабекдан.

— Кирк! центнердан! — жавоб берди бўлип бўшларни.

— Чўла дастлаб иш бошлаганимда, мана шуарнинг ўшида эдим, деб директор, Азабекча ишора кирилди. — Қаранг, ҳаш-паш дегунча орадан йигирма беш йил ўтиб кетиди-да.

Собиржон ака бирор ҳаёлга беринди. Этимол шу дақиқаларда навқирон интигити ғарбийларни, Азандикондан ҷойга отланган дамларни эслаганди.

...Ўзбекистон колхозида агроном бўлип ишларди. Кузимагандаги область партия комитетига чакрирб қолишин. Тажкиф килингандар этипи киши экан.

— Мирзачўйни бутун мамлакат ўзлаштирилти. Сизлар айнанчиликлар вакили сифатда бориб, у ерин бугу-бустонга айлантиришади ҳарри ишга хисса кўшасизлар. Ишончимиз комил, юзинимиз ерга қарашмайзилар — дейинши обикодаги.

Эртасига ётти азамат — ётти ёш мутахассис чўлга отланди. Собиржон ўша пайтада эндиғина ташкил топган «Пахтакор» соҳиҳидаги бўлимни билан юшлаганди. Ҳожалик ривож топди. Бир сўз бўлангандан ўтиб киши эканни ўтиб килингандар этипи киши экан.

— Чўлкувялар ишга астойдий кирниш

пахтада энглиб ҳидлади.

— Биласизми, эди очилган пахтада қандайдир ёкими ҳид бўлади. Ёшлигимдан хуш кўраман шо ҳидни.

— Марра қанча! — деб сўрадик Азабекдан.

— Кирк! центнердан! — жавоб берди бўлип бўшларни.

— Чўла дастлаб иш бошлаганимда, мана шуарнинг ўшида эдим, деб директор, Азабекча ишора кирилди. — Қаранг, ҳаш-паш дегунча орадан йигирма беш йил ўтиб кетиди-да.

Собиржон ака бирор ҳаёлга беринди. Этимол шу дақиқаларда навқирон интигити ғарбийларни, Азандикондан ҷойга отланган дамларни эслаганди.

...Ўзбекистон колхозида агроном бўлип ишларди. Кузимагандаги область партия комитетига чакрирб қолишин. Тажкиф килингандар этипи киши экан.

— Мирзачўйни бутун мамлакат ўзлаштирилти. Сизлар айнанчиликлар вакили сифатда бориб, у ерин бугу-бустонга айлантиришади ҳарри ишга хисса кўшасизлар. Ишончимиз комил, юзинимиз ерга қарашмайзилар — дейинши обикодаги.

Эртасига ётти азамат — ётти ёш мутахассис чўлга отланди. Собиржон ўша пайтада эндиғина ташкил топган «Пахтакор» соҳиҳидаги бўлимни билан юшлаганди. Ҳожалик ривож топди. Бир сўз бўлангандан ўтиб киши эканни ўтиб килингандар этипи киши экан.

— Чўлкувялар ишга астойдий кирниш

пахтада энглиб ҳидлади.

— Биласизми, эди очилган пахтада қандайдир ёкими ҳид бўлади. Ёшлигимдан хуш кўраман шо ҳидни.

— Марра қанча! — деб сўрадик Азабекдан.

— Кирк! центнердан! — жавоб берди бўлип бўшларни.

— Чўла дастлаб иш бошлаганимда, мана шуарнинг ўшида эдим, деб директор, Азабекча ишора кирилди. — Қаранг, ҳаш-паш дегунча орадан йигирма беш йил ўтиб кетиди-да.

Собиржон ака бирор ҳаёлга беринди. Этимол шу дақиқаларда навқирон интигити ғарбийларни, Азандикондан ҷойга отланган дамларни эслаганди.

...Ўзбекистон колхозида агроном бўлип ишларди. Кузимагандаги область партия комитетига чакрирб қолишин. Тажкиф килингандар этипи киши экан.

— Мирзачўйни бутун мамлакат ўзлаштирилти. Сизлар айнанчиликлар вакили сифатда бориб, у ерин бугу-бустонга айлантиришади ҳарри ишга хисса кўшасизлар. Ишончимиз комил, юзинимиз ерга қарашмайзилар — дейинши обикодаги.

Эртасига ётти азамат — ётти ёш мутахассис чўлга отланди. Собиржон ўша пайтада эндиғина ташкил топган «Пахтакор» соҳиҳидаги бўлимни билан юшлаганди. Ҳожалик ривож топди. Бир сўз бўлангандан ўтиб киши эканни ўтиб килингандар этипи киши экан.

— Чўлкувялар ишга астойдий кирниш

пахтада энглиб ҳидлади.

— Биласизми, эди очилган пахтада қандайдир ёкими ҳид бўлади. Ёшлигимдан хуш кўраман шо ҳидни.

— Марра қанча! — деб сўрадик Азабекдан.

— Кирк! центнердан! — жавоб берди бўлип бўшларни.

— Чўла дастлаб иш бошлаганимда, мана шуарнинг ўшида эдим, деб директор, Азабекча ишора кирилди. — Қаранг, ҳаш-паш дегунча орадан йигирма беш йил ўтиб кетиди-да.

Собиржон ака бирор ҳаёлга беринди. Этимол шу дақиқаларда навқирон интигити ғарбийларни, Азандикондан ҷойга отланган дамларни эслаганди.

...Ўзбекистон колхозида агроном бўлип ишларди. Кузимагандаги область партия комитетига чакрирб қолишин. Тажкиф килингандар этипи киши экан.

